

Георги Сурсовулъ.

Бъди спокоенъ, царю, то е въ рѣкѣ ми;
азъ всичко ще направѣхъ и ще поставѣхъ въ миръ.

Царь Петъръ.

Надежда-та ми е на тебъ, Георге, ты ми си
най-вѣрный. Всичко е въ твои-тъ рѣцѣ. Прави
що правишь, бой да нѣма. Мисль-та ми е най-
много за двама-та ми сынове. Тъ живѣхътъ при
Никифора като заложени за миръ, а ние разва-
лихмы тоя миръ; тѣ сега оставать като роби.

Георги Сурсовулъ.

Нѣмай грыжѣхъ, царю, ваши-тъ царскы рожбы
(на себе си) дано гы убияхъ (на царя) лесно ще ся
отървать. За тѣхъ азъ ще положѣхъ голѣмо ста-
раніе чрѣзъ наши-тъ пріятели въ Византиѣхъ за да
гы освободимъ (на себе си) да гы затримъ.

Царь Петъръ.

Пиши имъ прочее по скоро да ся постара-
хътъ за избавленіе-то имъ.

Георги Сурсовулъ.

Сега, Господарю, сега ще имъ пишѣхъ.

(отива).

ЯВЛЕНІЕ III.

Царь Петъръ (самъ).

Колко е добродушенъ и чистосърдеченъ тоя
ми Комисъ! Наистинѣхъ, вѣренъ мъжъ, достоѣнъ
мъжъ, достоѣнъ да управлѣва едно царство. Тол-
кози бунтове, той гы укроти; толкози мъчнотіи,